

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2018/2002 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 11ης Δεκεμβρίου 2018****σχετικά με την τροποποίηση της οδηγίας 2012/27/ΕΕ για την ενεργειακή απόδοση****(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)**

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως το άρθρο 194 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η συγκράτηση της ενεργειακής ζήτησης συνιστά μια εκ των πέντε διαστάσεων της στρατηγικής για την Ενεργειακή Ένωση που καθορίστηκε με την ανακοίνωση της Επιτροπής της 25ης Φεβρουαρίου 2015 με τίτλο «Στρατηγική πλαίσιο για μια ανθεκτική Ενεργειακή Ένωση με μακρόπνοη πολιτική για την κλιματική αλλαγή». Με τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης σε ολόκληρη την ενεργειακή αλυσίδα, συμπεριλαμβανομένων της παραγωγής, της μεταφοράς, της διανομής και της τελικής χρήσης της ενέργειας, θα ωφεληθεί το περιβάλλον, θα βελτιωθούν η ποιότητα του ατμοσφαιρικού αέρα και η δημόσια υγεία, θα μειωθούν οι εκπομπές των αερίων του θερμοκηπίου, θα βελτιωθεί η ενεργειακή ασφάλεια με τη μείωση της εξάρτησης από την εισαγόμενη ενέργεια από χώρες εκτός της Ένωσης, θα περικοπεί το ενεργειακό κόστος για τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις, θα μετριασθεί η ενεργειακή ένδεια και θα επέλθει αύξηση της ανταγωνιστικότητας, περισσότερες θέσεις εργασίας και αυξημένη οικονομική δραστηριότητα σε όλους τους τομείς της οικονομίας, με αποτέλεσμα την αναβάθμιση της ποιότητας ζωής των πολιτών. Αυτό συνάδει με τις δεσμεύσεις της Ένωσης στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και του παγκόσμιου θεματολογίου για το κλίμα που καθορίστηκε με τη συμφωνία του Παρισιού του 2015 για την αλλαγή του κλίματος κατόπιν της 21ης διάσκεψη των μερών της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή ⁽⁴⁾ («συμφωνία του Παρισιού»), και καθορίζει ότι η αύξηση της παγκόσμιας μέσης θερμοκρασίας θα πρέπει να διατηρηθεί σαφώς χαμηλότερα από τους 2 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα, να συνεχισθούν δε οι προσπάθειες για περιορισμό της αύξησης της θερμοκρασίας σε 1,5 °C πάνω από τα προβιομηχανικά επίπεδα.
- (2) Η οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ αποτελεί ένα στοιχείο προόδου προς την επίτευξη της Ενεργειακής Ένωσης, στο πλαίσιο της οποίας η ενεργειακή απόδοση οφείλεται να αντιμετωπίζεται ως αυτοτελής πηγή ενέργειας. Η αρχή για την προτεραιότητα στην ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό νέων κανόνων για την πλευρά της προσφοράς και για άλλους τομείς πολιτικής. Η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίσει ότι η ενεργειακή απόδοση και η ανταπόκριση στη ζήτηση μπορούν να ανταγωνίζονται επί ίσοις όροις με τη δυναμικότητα παραγωγής. Η ενεργειακή απόδοση είναι ανάγκη να εξετάζεται όποτε λαμβάνονται αποφάσεις σχετικές με τον προγραμματισμό του ενεργειακού συστήματος ή αποφάσεις χρηματοδότησης. Είναι ανάγκη να πραγματοποιούνται βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης όποτε είναι οικονομικά αποδοτικότερες από ισοδύναμες λύσεις στο σκέλος της προσφοράς. Αυτό αναμένεται να βοηθήσει στην αξιοποίηση πολλών οφελών της ενεργειακής απόδοσης για την Ένωση, ιδίως για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις.
- (3) Η ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να αναγνωριστεί ως καίριο στοιχείο και προτεραιότητα των μελλοντικών αποφάσεων για επενδύσεις στις ενεργειακές υποδομές της Ένωσης.
- (4) Για την επίτευξη ενός φιλόδοξου στόχου ενεργειακής απόδοσης, απαιτείται η άρση των φραγμών, προκειμένου να διευκολυνθεί η επένδυση σε μέτρα ενεργειακής απόδοσης. Ένα βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση είναι η διευκρίνιση της Eurostat της 19ης Σεπτεμβρίου 2017 σχετικά με το πώς πρέπει να καταγράφονται οι συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης στους εθνικούς λογαριασμούς, η οποία απομακρύνει τις αβεβαιότητες και διευκολύνει τη χρήση τέτοιων συμβάσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 246 της 28.7.2017, σ. 42.

⁽²⁾ ΕΕ C 342 της 12.10.2017, σ. 119.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2018 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 2018.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4.

⁽⁵⁾ Οδηγία 2012/27/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ (ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1).

- (5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της 23ης και 24ης Οκτωβρίου 2014 υποστήριξε στόχο ενεργειακής απόδοσης 27 % για το 2030 σε επίπεδο Ένωσης, ο οποίος θα επανεξετασθεί έως το 2020 με γνώμονα στόχο 30 % σε ενωσιακό επίπεδο. Στο ψήφισμά του της 15ης Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Η πορεία προς μια Ευρωπαϊκή Ενεργειακή Ένωση», το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να αξιολογήσει, επιπροσθέτως, τη βιωσιμότητα του στόχου του 40 % για την ενεργειακή απόδοση για το ίδιο χρονικό διάστημα. Επομένως, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η οδηγία 2012/27/ΕΕ, ώστε να προσαρμοσθεί στην προοπτική του 2030.
- (6) Η ανάγκη να υλοποιήσει η Ένωση τους στόχους ενεργειακής απόδοσής της σε επίπεδο Ένωσης, εκπεφρασμένους σε πρωτογενή και/ή τελική κατανάλωση ενέργειας, θα πρέπει να καθοριστεί με σαφήνεια υπό μορφή στόχου τουλάχιστον 32,5 % για το 2030. Οι προβολές που έγιναν το 2007 έδειξαν πρωτογενή κατανάλωση ενέργειας το 2030 1 887 εκατομμυρίων ΤΙΠ και τελική κατανάλωση ενέργειας 1 416 εκατομμυρίων ΤΙΠ. Η μείωση 32,5 % έχει ως αποτέλεσμα 1 273 εκατομμύρια ΤΙΠ και 956 εκατομμύρια ΤΙΠ το 2030 αντίστοιχα. Ο εν λόγω στόχος, που είναι της ίδιας φύσης με τον ενωσιακό στόχο για το 2020, θα πρέπει να αξιολογηθεί από την Επιτροπή με στόχο την αναθεώρησή του προς τα πάνω έως το 2023, σε περίπτωση σημαντικής μείωσης του κόστους ή, όπου απαιτείται, για την τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων της Ένωσης σχετικά με την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές. Σε επίπεδο κρατών μελών δεν υφίστανται δεσμευτικοί στόχοι με ορίζοντα το 2020 και το 2030 αντίστοιχα και η ελευθερία των κρατών μελών να καθορίζουν τις εθνικές συνεισφορές τους με βάση είτε την κατανάλωση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας ή την εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας, είτε την ενεργειακή ένταση, θα πρέπει να εξακολουθήσει να μην περιορίζεται. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν τις ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές τους στην ενεργειακή απόδοση λαμβάνοντας υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 273 εκατομμύρια ΤΙΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 956 εκατομμύρια ΤΙΠ τελικής ενέργειας. Αυτό σημαίνει ότι η κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας στην Ένωση θα πρέπει να μειωθεί κατά 26 % και η τελική κατανάλωση ενέργειας κατά 20 % σε σύγκριση με τα επίπεδα του 2005. Η τακτική αξιολόγηση της προόδου προς την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για το 2030 είναι αναγκαία και προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹⁾.
- (7) Η λειτουργική απόδοση των ενεργειακών συστημάτων σε οποιαδήποτε δεδομένη χρονική στιγμή εξαρτάται από την ικανότητα απρόσκοπτης και ευέλικτης τροφοδότησης του δικτύου με ενέργεια από διάφορες πηγές – με διαφορετικούς χρόνους αδράνειας και εκκίνησης. Η βελτίωση αυτής της απόδοσης θα καταστήσει δυνατή την καλύτερη χρήση της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές.
- (8) Η βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης μπορεί να συμβάλει στην ενίσχυση της οικονομικής απόδοσης. Τα κράτη μέλη και η Ένωση θα πρέπει να επιδιώκουν τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας ανεξάρτητα από τα επίπεδα οικονομικής ανάπτυξης.
- (9) Η υποχρέωση των κρατών μελών να χαράξουν και να κοινοποιήσουν στην Επιτροπή μακροπρόθεσμες στρατηγικές για την κινητοποίηση επενδύσεων και τη διευκόλυνση της ανακαίνισης του εθνικού κτιριακού τους αποθέματος διαγράφεται από την οδηγία 2012/27/ΕΕ και προστίθεται στην οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁾ στην οποία η εν λόγω υποχρέωση εντάσσεται στα μακροπρόθεσμα σχέδια για κτίρια με σχεδόν μηδενική κατανάλωση ενέργειας (ΚΣΜΚΕ) και την απαλλαγή των κτιρίων από ανθρακούχες εκπομπές.
- (10) Ενόψει του πλαισίου για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, η υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας που έχει καθορίσει η οδηγία 2012/27/ΕΕ θα πρέπει να επεκταθεί χρονικά πέραν του 2020. Η επέκταση αυτή θα δημιουργήσει μεγαλύτερη σταθερότητα για τους επενδυτές και, συνεπώς, θα ενθαρρύνει τις μακροπρόθεσμες επενδύσεις και τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης, όπως η ριζική ανακαίνιση κτιρίων με μακροπρόθεσμο στόχο τη διευκόλυνση της οικονομικά αποδοτικής μετατροπής των υφιστάμενων κτιρίων σε κτίρια ΚΣΜΚΕ. Η υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας έχει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία ανάπτυξης και θέσεων εργασίας σε τοπικό επίπεδο και θα πρέπει να συνεχιστεί ώστε να διασφαλιστεί ότι η Ένωση μπορεί να επιτύχει τους στόχους της για την ενέργεια και το κλίμα δημιουργώντας περαιτέρω ευκαιρίες και να κόψει τον δεσμό μεταξύ κατανάλωσης ενέργειας και οικονομικής ανάπτυξης. Η συνεργασία με τον ιδιωτικό τομέα είναι σημαντική προκειμένου να αξιολογηθεί υπό ποιες προϋποθέσεις μπορούν να αποδεσμευτούν οι ιδιωτικές επενδύσεις για έργα ενεργειακής απόδοσης και να αναπτυχθούν νέα μοντέλα εσόδων για την καινοτομία στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης.
- (11) Τα μέτρα βελτιώσεως ενεργειακής απόδοσης έχουν επίσης θετικό αντίκτυπο στην ποιότητα του αέρα, καθώς τα κτίρια υψηλότερης ενεργειακής απόδοσης συμβάλλουν στη μείωση της ζήτησης καυσίμων θέρμανσης, συμπεριλαμβανομένων των στερεών καυσίμων θέρμανσης. Επομένως, τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας του αέρα εσωτερικών χώρων και του εξωτερικού αέρα και βοηθούν να επιτευχθούν με οικονομικά αποδοτικό τρόπο οι στόχοι της πολιτικής της Ένωσης για την ποιότητα του αέρα, όπως καθορίζονται ιδίως στην οδηγία (ΕΕ) 2016/2284 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας).

⁽²⁾ Οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13).

⁽³⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/2284 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, σχετικά με τη μείωση των εθνικών εκπομπών ορισμένων ατμοσφαιρικών ρύπων, την τροποποίηση της οδηγίας 2003/35/ΕΚ και την κατάργηση της οδηγίας 2001/81/ΕΚ (ΕΕ L 344 της 17.12.2016, σ. 1).

- (12) Τα κράτη μέλη απαιτείται να επιτύχουν σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση για όλη την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης, από το 2021 έως το 2030, που θα ισοδυναμεί με νέα ετήσια εξοικονόμηση ύψους τουλάχιστον 0,8 % της τελικής κατανάλωσης ενέργειας. Η εν λόγω υποχρέωση θα μπορούσε να τηρηθεί με νέα μέτρα πολιτικής που θα ληφθούν κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου επιβολής της υποχρέωσης από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 ή με επιμέρους νέες δράσεις που θα προκύψουν από τη λήψη μέτρων πολιτικής κατά τη διάρκεια της προηγούμενης περιόδου ή πριν από αυτήν, με την προϋπόθεση ότι οι επιμέρους δράσεις που επιφέρουν εξοικονόμηση ενέργειας αναλαμβάνονται κατά τη διάρκεια της νέας περιόδου. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη θα πρέπει να δύνανται να χρησιμοποιήσουν καθεστώς επιβολής υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ή εναλλακτικά μέτρα πολιτικής ή και τα δύο. Επιπλέον, θα πρέπει να υφίστανται διάφορες επιλογές, όπως το αν η ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές περιλαμβάνεται πλήρως ή εν μέρει στο βασικό σενάριο υπολογισμού, ώστε να παρέχεται στα κράτη μέλη ευελιξία ως προς τον τρόπο υπολογισμού της ποσότητας της οικείας εξοικονόμησης ενέργειας, διασφαλίζοντας παράλληλα την επίτευξη της απαιτούμενης σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση ισοδύναμη με νέα ετήσια εξοικονόμηση ύψους τουλάχιστον 0,8 %.
- (13) Θα ήταν ωστόσο δυσανάλογο να επιβληθεί η απαίτηση αυτή στην Κύπρο και τη Μάλτα. Η αγορά ενέργειας αυτών των μικρών νησιωτικών κρατών μελών παρουσιάζει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τα οποία περιορίζουν σημαντικά το διαθέσιμο φάσμα μέτρων για την εκπλήρωση της υποχρέωσης εξοικονόμησης ενέργειας, όπως η ύπαρξη ενός μόνο προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας, η απουσία συστημάτων φυσικού αερίου και δικτύων τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, καθώς και το μικρό μέγεθος των εταιρειών διανομής πετρελαίου. Αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά έχουν ακόμη μεγαλύτερο αρνητικό αντίκτυπο λόγω του μικρού μεγέθους της αγοράς ενέργειας των εν λόγω κρατών μελών. Ως εκ τούτου, η Κύπρος και η Μάλτα θα πρέπει να υποχρεούνται μόνο να επιτυγχάνουν σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση ισοδύναμη με νέα ετήσια εξοικονόμηση ύψους 0,24 % της τελικής κατανάλωσης ενέργειας για την περίοδο 2021-2030.
- (14) Όταν χρησιμοποιούν καθεστώς επιβολής υποχρέωσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ορίζουν υπόχρεα μέρη μεταξύ των διανομικών ενέργειας, των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας και των διανομικών καυσίμων κίνησης ή των εταιρειών λιανικής πώλησης καυσίμων κίνησης με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Ο ορισμός ή η εξαίρεση από τον ορισμό ορισμένων κατηγοριών των εν λόγω διανομικών ή εταιρειών λιανικής πώλησης δεν θα πρέπει να θεωρούνται ασύμβατα με την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Τα κράτη μέλη δύνανται ως εκ τούτου να επιλέγουν κατά πόσον οι εν λόγω διανομείς ή εταιρείες λιανικής πώλησης ή μόνο συγκεκριμένες κατηγορίες αυτών ορίζονται ως υπόχρεα μέρη.
- (15) Τα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στις μεταφορές των κρατών μελών είναι επιλέξιμα να ληφθούν υπόψη για την επίτευξη της υποχρέωσής τους για εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση. Τα εν λόγω μέτρα περιλαμβάνουν πολιτικές που προορίζονται, μεταξύ άλλων, να προωθούν πιο αποδοτικά οχήματα, τη στροφή των μεταφορών προς την ποδηλασία, την πεζοπορία και τις ομαδικές μεταφορές ή σχεδιασμό για την κινητικότητα και πολεοδομικό σχεδιασμό που μειώνουν τη ζήτηση για μεταφορές. Επιπλέον, τα συστήματα που επιταχύνουν τη χρήση νέων, αποδοτικότερων οχημάτων ή οι πολιτικές που προάγουν τη μετάβαση σε καύσιμα καλύτερων επιδόσεων τα οποία μειώνουν τη χρήση ενέργειας ανά χιλιόμετρο μπορούν επίσης να είναι επιλέξιμα, υπό την προϋπόθεση της συμμόρφωσης προς τους κανόνες περί σημαντικότητας και προσθετικότητας που καθορίζονται στο παράρτημα V της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει, ενδεχομένως, να συνάδουν με τα εθνικά πλαίσια πολιτικής των κρατών μελών που θεσπίστηκαν βάσει της οδηγίας 2014/94/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾.
- (16) Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη βάσει του κανονισμού (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾ και τα οποία συντελούν σε βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης που μπορούν να επαληθευτούν, καθώς και να μετρηθούν ή να εκτιμηθούν, μπορούν να θεωρηθούν ένας αποδοτικός τρόπος για την τήρηση από τα κράτη μέλη της υποχρέωσής τους για εξοικονόμηση ενέργειας βάσει της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία.
- (17) Ως εναλλακτική ως προς την απαίτηση για τα υπόχρεα μέρη να επιτύχουν την ποσότητα σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που ορίζει το άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να δύνανται τα κράτη μέλη, στο πλαίσιο των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσής τους, να επιτρέπουν ή να επιβάλλουν στα υπόχρεα μέρη να συνεισφέρουν σε εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης.
- (18) Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφοι 4 και 5 όπως εισήχθησαν από την παρούσα οδηγία, τα κράτη μέλη και τα υπόχρεα μέρη θα πρέπει να κάνουν χρήση όλων των διαθέσιμων μέσων και τεχνολογιών για την επίτευξη της σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που απαιτείται, μεταξύ άλλων προωθώντας βιώσιμες τεχνολογίες σε αποδοτικά συστήματα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, σε υποδομές αποδοτικής θέρμανσης και ψύξης και σε

(1) Οδηγία 2014/94/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την ανάπτυξη υποδομών εναλλακτικών καυσίμων (ΕΕ L 307 της 28.10.2014, σ. 1).

(2) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/842 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, σχετικά με τις δεσμευτικές ετήσιες μειώσεις των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου από τα κράτη μέλη από το 2021 έως το 2030, στο πλαίσιο της συμβολής στη δράση για το κλίμα για την τήρηση των δεσμεύσεων που απορρέουν από τη συμφωνία του Παρισιού και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 (ΕΕ L 156 της 19.6.2018, σ. 26).

ενεργειακούς ελέγχους ή ισοδύναμα συστήματα διαχείρισης, υπό την προϋπόθεση ότι η δηλούμενη εξοικονόμηση ενέργειας συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις του άρθρου 7 και του παραρτήματος V της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώκουν μεγάλο βαθμό ευελιξίας κατά τον σχεδιασμό και την εφαρμογή εναλλακτικών μέτρων πολιτικής.

- (19) Τα μακροπρόθεσμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης θα εξακολουθήσουν να παρέχουν εξοικονόμηση ενέργειας μετά το 2020· ωστόσο, για να συμβάλουν στον στόχο ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030, τα μέτρα αυτά θα πρέπει να αποφέρουν νέα εξοικονόμηση μετά το 2020. Από την άλλη πλευρά, η εξοικονόμηση ενέργειας που θα επιτευχθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν θα πρέπει να συνυπολογιστεί στην απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.
- (20) Η νέα εξοικονόμηση θα πρέπει να είναι επιπρόσθετη της συνήθους, ώστε η εξοικονόμηση που θα επιτυγχάνονταν ούτως ή άλλως να μη συνυπολογίζεται στην επίτευξη των απαιτήσεων εξοικονόμησης ενέργειας. Προκειμένου να υπολογίζονται οι επιπτώσεις των μέτρων που θεσπίζονται, θα πρέπει να συνυπολογίζεται μόνο η καθαρή εξοικονόμηση, μετρούμενη ως η μεταβολή της κατανάλωσης ενέργειας που αποδίδεται απευθείας στα συγκεκριμένα μέτρα ενεργειακής απόδοσης. Για να υπολογίζουν την καθαρή εξοικονόμηση, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καθορίσουν ένα βασικό σενάριο σχετικά με το πώς θα εξελισσόταν η κατάσταση εάν δεν είχε ληφθεί το συγκεκριμένο μέτρο. Το εν λόγω μέτρο πολιτικής θα πρέπει να αξιολογείται με βάση αυτό το βασικό σενάριο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι ενδέχεται να υλοποιηθούν άλλα μέτρα πολιτικής κατά το ίδιο χρονικό πλαίσιο, τα οποία επίσης ενδέχεται να έχουν επίπτωση στην ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας, ώστε να μην είναι δυνατόν να αποδοθούν αποκλειστικά και μόνο στο συγκεκριμένο μέτρο πολιτικής όλες οι παρατηρούμενες αλλαγές από την άσκηση συγκεκριμένου αξιολογούμενου μέτρου πολιτικής. Οι δράσεις του υπόχρεου, του συμμετέχοντος ή του εξουσιοδοτηθέντος θα πρέπει να συμβάλουν στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης ενέργειας, ώστε να διασφαλίζεται η εκπλήρωση της υποχρέωσης της σημαντικότητας.
- (21) Είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψη, κατά περίπτωση, όλα τα στάδια στην ενεργειακή αλυσίδα στον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας προκειμένου να αυξηθούν οι δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας κατά τη μεταφορά και διανομή ηλεκτρικής ενέργειας.
- (22) Η αποτελεσματική διαχείριση των υδάτων μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην εξοικονόμηση ενέργειας. Οι τομείς υδάτων και λυμάτων αντιπροσωπεύουν το 3,5 % της χρήσης ηλεκτρικής ενέργειας στην Ένωση και το εν λόγω ποσοστό αναμένεται να αυξηθεί. Ταυτόχρονα, οι διαρροές ύδατος αντιπροσωπεύουν το 24 % των συνολικών υδάτων που καταναλώνονται στην Ένωση, ο δε ενεργειακός τομέας έχει τη μεγαλύτερη κατανάλωση ύδατος, δεδομένου ότι του αναλογεί το 44 % της κατανάλωσης. Οι δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας μέσω της χρήσης έξυπνων τεχνολογιών και διεργασιών θα πρέπει να διερευνηθούν πλήρως.
- (23) Σύμφωνα με το άρθρο 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι πολιτικές ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης θα πρέπει να ευνοούν την ένταξη και, συνεπώς, θα πρέπει να διασφαλίζουν τη δυνατότητα πρόσβασης των καταναλωτών στα μέτρα ενεργειακής απόδοσης. Οι βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων θα πρέπει ιδίως να ωφελούν τα ευάλωτα νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων όσων πλήττονται από ενεργειακή ένδεια και, κατά περίπτωση, όσους επωφελούνται κοινωνικής στέγασης. Τα κράτη μέλη μπορούν ήδη να απαιτούν από τα υπόχρεα μέρη να συμπεριλαμβάνουν κοινωνικούς στόχους στα μέτρα εξοικονόμησης ενέργειας, σε σχέση με την ενεργειακή ένδεια, και αυτή η δυνατότητα θα πρέπει να επεκταθεί και στα εναλλακτικά μέτρα πολιτικής και τα εθνικά ταμεία ενεργειακής απόδοσης και να μετατραπεί σε υποχρέωση, επιτρέποντας παράλληλα στα κράτη μέλη να διατηρήσουν πλήρη ευελιξία σε ό,τι αφορά το μέγεθος, το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενό τους. Εάν ένα καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης δεν επιτρέπει μέτρα που αφορούν μεμονωμένους καταναλωτές ενέργειας, το κράτος μέλος δύναται να λάβει μέτρα για τον μετριασμό της ενεργειακής ένδειας μέσω εναλλακτικών μέτρων πολιτικής αποκλειστικά.
- (24) Περίπου 50 εκατομμύρια νοικοκυριά στην Ένωση πλήττονται από ενεργειακή ένδεια. Ως εκ τούτου, τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης πρέπει να κατέχουν κεντρική θέση σε κάθε οικονομικά αποδοτική στρατηγική για την αντιμετώπιση της ενεργειακής ένδειας και της ευάλωτης θέσης των καταναλωτών και να είναι συμπληρωματικά στις πολιτικές κοινωνικής ασφάλειας σε επίπεδο κρατών μελών. Για να διασφαλιστεί ότι τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης μειώνουν την ενεργειακή ένδεια των ενοικιαστών κατά τρόπο βιώσιμο, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των μέτρων αυτών, καθώς και η οικονομική προσιτότητά τους για τους ιδιοκτήτες και τους ενοικιαστές, και να εξασφαλίζεται επαρκής οικονομική υποστήριξη για τα εν λόγω μέτρα σε επίπεδο κράτους μέλους. Το κτιριακό απόθεμα της Ένωσης είναι ανάγκη, μακροπρόθεσμα, να μετατρέπεται σε ΚΣΜΚΕ, σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού. Οι τρέχοντες ρυθμοί ανακαίνισης κτιρίων είναι ανεπαρκείς και τα κτίρια που κατοικούνται από πολίτες χαμηλού εισοδήματος οι οποίοι πλήττονται από ενεργειακή ένδεια παρουσιάζουν και τη μεγαλύτερη δυσκολία προσέγγισης. Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία σε σχέση με τις υποχρεώσεις εξοικονόμησης ενέργειας, τα καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και τα εναλλακτικά μέτρα πολιτικής έχουν ως εκ τούτου ιδιαίτερη σημασία.
- (25) Οι χαμηλότερες δαπάνες των καταναλωτών για την ενέργεια θα πρέπει να επιτυγχάνονται βοηθώντας τους καταναλωτές να μειώσουν την οικεία κατανάλωση ενέργειας μέσω της μείωσης των ενεργειακών αναγκών των κτιρίων και των βελτιώσεων στην απόδοση των συσκευών, που θα πρέπει να συνδυάζονται με τη διαθεσιμότητα ενσωματωμένων στις δημόσιες μεταφορές τρόπων μεταφοράς χαμηλής ενέργειας και τη χρήση ποδηλάτου.

- (26) Έχει ζωτική σημασία να ενισχυθεί η ευαισθητοποίηση όλων των πολιτών της Ένωσης για τα οφέλη της αυξημένης ενεργειακής απόδοσης και να τους δοθούν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με τους τρόπους επίτευξής της. Η αυξημένη ενεργειακή απόδοση είναι, επίσης, άκρως σημαντική για την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της Ένωσης μέσω της μείωσης της εξάρτησής της από την εισαγωγή καυσίμων από τρίτες χώρες.
- (27) Το κόστος και τα οφέλη όλων των μέτρων ενεργειακής απόδοσης που λαμβάνονται, συμπεριλαμβανομένων των περιόδων απόσβεσης, θα πρέπει να καθίστανται απολύτως διαφανή προς τους καταναλωτές.
- (28) Κατά την εφαρμογή της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία και τη λήψη άλλων μέτρων στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να αποδίδουν ιδιαίτερη προσοχή στις συνέργειες μεταξύ των μέτρων ενεργειακής απόδοσης και της αποδοτικής χρήσης των φυσικών πόρων, σύμφωνα με τις αρχές της κυκλικής οικονομίας.
- (29) Αξιοποιώντας νέα επιχειρηματικά μοντέλα και τεχνολογίες, τα κράτη μέλη θα πρέπει να προσπαθήσουν να προωθούν και να διευκολύνουν τη λήψη μέτρων ενεργειακής απόδοσης, μεταξύ άλλων μέσω καινοτόμων υπηρεσιών ενέργειας για μεγάλους και μικρούς πελάτες.
- (30) Μεταξύ των μέτρων που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής της 15ης Ιουλίου 2015 με τίτλο «Νέα Συμφωνία για τους Καταναλωτές Ενέργειας», στο πλαίσιο της Ενεργειακής Ένωσης και της στρατηγικής για τη θέρμανση και την ψύξη, είναι αναγκαίο να ενισχυθούν τα στοιχειώδη δικαιώματα των καταναλωτών για επακριβή, αξιόπιστη, σαφή και έγκαιρη πληροφόρηση σχετικά με την ενέργεια που καταναλώνουν. Τα άρθρα 9 έως 11 και το παράρτημα VII της οδηγίας 2012/27/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθούν ώστε να προβλεφθεί συχνή και αυξημένη ανταπόκριση όσον αφορά την κατανάλωση ενέργειας, όπου είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό με βάση τις υπάρχουσες συσκευές μέτρησης. Η παρούσα οδηγία διευκρινίζει ότι το αν η τοπική μέτρηση είναι οικονομικά αποδοτική ή όχι εξαρτάται από το αν το σχετικό κόστος είναι ανάλογο με την πιθανή εξοικονόμηση ενέργειας. Η εκτίμηση του κατά πόσο η τοπική μέτρηση είναι οικονομικά αποδοτική μπορεί να λαμβάνει υπόψη τις επιπτώσεις άλλων συγκεκριμένων και προγραμματισμένων μέτρων σε δεδομένο κτίριο, όπως τυχόν επικείμενη ανακαίνιση.
- (31) Η παρούσα οδηγία διευκρινίζει επίσης ότι τα δικαιώματα που σχετίζονται με την τιμολόγηση και τις πληροφορίες τιμολόγησης ή κατανάλωσης θα πρέπει να ισχύουν για τους καταναλωτές θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή, ακόμα και όταν δεν υφίσταται άμεση και ατομική συμβατική σχέση με προμηθευτή ενέργειας. Ο ορισμός του όρου «τελικός καταναλωτής» μπορεί να νοείται ότι αναφέρεται μόνο σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αγοράζουν ενέργεια με βάση άμεση, ατομική σύμβαση με προμηθευτή ενέργειας. Για τους σκοπούς των σχετικών διατάξεων, θα πρέπει να εισαχθεί, ως εκ τούτου, ο όρος «τελικός χρήστης», για να καλύπτεται ευρύτερη ομάδα καταναλωτών και θα πρέπει, εκτός από τους τελικούς καταναλωτές που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης για ίδια τελική χρήση, να καλύπτει επίσης τους ενοίκους μεμονωμένων κτιρίων ή μεμονωμένων μονάδων πολυκατοικιών ή κτιρίων πολλαπλών χρήσεων όπου οι εν λόγω μονάδες τροφοδοτούνται από κεντρική πηγή και όπου οι ενοίκιοι δεν έχουν άμεση ή ατομική σύμβαση με τον προμηθευτή ενέργειας. Ο όρος «τοπική μέτρηση» θα πρέπει να παραπέμπει στη μέτρηση κατανάλωσης σε μεμονωμένες μονάδες των εν λόγω κτιρίων.
- (32) Για να επιτευχθεί η διαφάνεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης θερμικής ενέργειας και, με αυτόν τον τρόπο, να διευκολυνθεί η εφαρμογή της τοπικής μέτρησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι έχουν θεσπισθεί διαφανείς, δημοσίως διαθέσιμοι εθνικοί κανόνες σχετικά με την κατανομή του κόστους της κατανάλωσης θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού οικιακής χρήσης σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων. Επιπλέον της διαφάνειας, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν να εξετάσουν τη λήψη μέτρων για την ενίσχυση του ανταγωνισμού στην παροχή υπηρεσιών τοπικής μέτρησης και να διασφαλίσουν, με τον τρόπο αυτόν, ότι τυχόν δαπάνες, με τις οποίες επιβαρύνονται οι τελικοί χρήστες, είναι εύλογες.
- (33) Έως τις 25 Οκτωβρίου 2020, οι νεοεγκατεστημένοι μετρητές θερμότητας και οι κατανεμητές κόστους θέρμανσης θα πρέπει να είναι αναγνώσιμοι εξ αποστάσεως, ώστε να διασφαλίζουν οικονομικά αποδοτική και συχνή παροχή πληροφοριών κατανάλωσης. Οι τροποποιήσεις στην οδηγία 2012/27/ΕΕ που εισάγονται με την παρούσα οδηγία σχετικά με τη μέτρηση για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης, με την τοπική μέτρηση και τον επιμερισμό του κόστους για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης, με την απαίτηση εξ αποστάσεως ανάγνωσης, με τις πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης, με το κόστος πρόσβασης στη μέτρηση και στις πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό οικιακής χρήσης και με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την πληροφόρηση τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης πρόκειται να εφαρμόζονται μόνο για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή. Τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να αποφασίσουν εάν οι τεχνολογίες μέτρησης με συσκευές τις οποίες φέρουν οχήματα ή πεζοί (walk-by ή drive-by) πρόκειται να θεωρούνται αναγνώσιμες εξ αποστάσεως ή όχι. Οι συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης δεν απαιτούν την πρόσβαση σε μεμονωμένα διαμερίσματα ή μονάδες για την ανάγνωσή τους.
- (34) Τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να λαμβάνουν υπόψη το γεγονός ότι η επιτυχής εφαρμογή νέων τεχνολογιών για τη μέτρηση της κατανάλωσης ενέργειας απαιτεί ενισχυμένη επένδυση στην εκπαίδευση και τις δεξιότητες τόσο για τους χρήστες όσο και για τους προμηθευτές ενέργειας.

- (35) Οι πληροφορίες που αφορούν την τιμολόγηση και οι ετήσιοι λογαριασμοί συνιστούν ένα σημαντικό μέσο πληροφόρησης των πελατών για την ενεργειακή τους κατανάλωση. Τα δεδομένα σχετικά με την κατανάλωση και το κόστος μπορούν, επίσης, να μεταφέρουν άλλες πληροφορίες που βοηθούν τους καταναλωτές να συγκρίνουν το τρέχον πρόγραμμά τους με άλλες προσφορές και να κάνουν χρήση της διαχείρισης παραπόνων και εναλλακτικών μηχανισμών επίλυσης διαφορών. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπόψη ότι οι διαφωνίες σχετικά με τους λογαριασμούς αποτελούν συχνή αιτία παραπόνων των καταναλωτών και παράγοντας που συντελεί σε συστηματικά χαμηλά επίπεδα ικανοποίησης και συμμετοχής των καταναλωτών με τους ενεργειακούς τους παρόχους, είναι αναγκαίο να καταστούν οι λογαριασμοί απλούστεροι, σαφέστεροι και ευκολότερα κατανοητοί και παράλληλα να υπάρξει μέριμνα για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών με χωριστά μέσα, όπως οι πληροφορίες τιμολόγησης, τα εργαλεία πληροφόρησης και οι ετήσιοι λογαριασμοί, προκειμένου οι καταναλωτές να μπορούν να ρυθμίζουν την ενεργειακή τους κατανάλωση, να συγκρίνουν προσφορές και να αλλάζουν προμηθευτή.
- (36) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποστηρίζονται από καλά σχεδιασμένα και αποτελεσματικά χρηματοδοτικά μέσα της Ένωσης, όπως τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Στρατηγικών Επενδύσεων και με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων (ΕΤΕπ) και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης (ΕΤΑΑ), τα οποία θα πρέπει να υποστηρίζουν επενδύσεις στον τομέα της ενεργειακής απόδοσης σε όλα τα στάδια της ενεργειακής αλυσίδας και να χρησιμοποιούν πλήρη ανάλυση κόστους-οφέλους με βάση μοντέλο διαφοροποιημένων προεξοφλητικών επιτοκίων. Η χρηματοδοτική υποστήριξη θα πρέπει να εστιάζεται σε οικονομικά αποδοτικές μεθόδους για την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης, που να οδηγούν σε μείωση της κατανάλωσης ενέργειας. Η ΕΤΕπ και η ΕΤΑΑ θα πρέπει, από κοινού με εθνικές αναπτυξιακές τράπεζες, να σχεδιάζουν, να παράγουν και να χρηματοδοτούν προγράμματα και έργα προσαρμοσμένα στον τομέα της απόδοσης, μεταξύ άλλων για τα νοικοκυριά που αντιμετωπίζουν ενεργειακή ένδεια.
- (37) Για να καταστεί δυνατό να επικαιροποιηθούν τα παραρτήματα της οδηγίας 2012/27/ΕΕ και οι εναρμονισμένες τιμές αναφοράς απόδοσης, είναι αναγκαίο να παραταθεί η ανάθεση αρμοδιοτήτων στην Επιτροπή. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές της εργασίες, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων, σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, οι οποίες να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου⁽¹⁾. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνομόνων της Επιτροπής οι οποίες αφορούν την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.
- (38) Για να καταστεί δυνατή η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της οδηγίας 2012/27/ΕΕ όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία, θα πρέπει να εισαχθεί απαίτηση για διενέργεια γενικής επανεξέτασης της εν λόγω οδηγίας και υποβολής έκθεσης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο το αργότερο έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024. Η εν λόγω επανεξέταση θα πρέπει να είναι μεταγενέστερη του παγκόσμιου απολογισμού της σύμβασης πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή το 2023, προκειμένου να καταστούν δυνατές οι αναγκαίες ευθυγραμμίσεις στην εν λόγω εισακτέα διαδικασία, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις εξελίξεις στην οικονομία και την καινοτομία.
- (39) Θα πρέπει να δοθεί πρωταγωνιστικός ρόλος στις τοπικές και περιφερειακές αρχές όσον αφορά την ανάπτυξη, τον σχεδιασμό, την εκτέλεση και την αξιολόγηση των μέτρων που προβλέπονται στην οδηγία 2012/27/ΕΕ, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν κατάλληλα στις κλιματικές, πολιτισμικές και κοινωνικές ιδιαιτερότητές τους.
- (40) Αντανακλώντας την τεχνολογική πρόοδο και την αυξανόμενη χρήση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον τομέα της ηλεκτροπαραγωγής, ο προκαθορισμένος συντελεστής για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh θα πρέπει να επανεξεταστεί ώστε να αντικατοπτρίζει τις αλλαγές στον συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας (PEF) για την ηλεκτρική ενέργεια. Ο υπολογισμός του PEF για την ηλεκτρική ενέργεια αντικατοπτρίζει το ενεργειακό μείγμα και βασίζεται στις ετήσιες μέσες τιμές. Για την ηλεκτροπαραγωγή από πυρηνικούς σταθμούς και την παραγωγή θερμότητας χρησιμοποιείται η μέθοδος υπολογισμού του «φυσικού ενεργειακού περιεχομένου» και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από ορυκτά καύσιμα και βιομάζα χρησιμοποιείται η μέθοδος της «τεχνικής απόδοσης της μετατροπής». Όσον αφορά την άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, χρησιμοποιείται η μέθοδος του άμεσου ισοδύναμου με βάση την προσέγγιση της «συνολικής πρωτογενούς ενέργειας». Για τον υπολογισμό του ποσοστού πρωτογενούς ενέργειας για την ηλεκτρική ενέργεια στη συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας, εφαρμόζεται η μέθοδος που καθορίζεται στο παράρτημα II της οδηγίας 2012/27/ΕΕ. Χρησιμοποιείται η μέση θέση στην αγορά, αντί της οριακής. Οι αποδόσεις μετατροπής θεωρείται ότι ανέρχονται στο 100 % για άκαυστη ανανεώσιμη ενέργεια, στο 10 % για γεωθερμικές μονάδες και στο 33 % για πυρηνικούς σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής. Ο υπολογισμός της συνολικής απόδοσης για συμπαραγωγή ηλεκτρισμού και θερμότητας υπολογίζεται βάσει των πλέον πρόσφατων στοιχείων της Eurostat. Όσον αφορά τα όρια του συστήματος, ο PEF είναι 1 για όλες τις πηγές ενέργειας. Η τιμή του PEF αναφέρεται στο 2018 και βασίζεται σε δεδομένα που παρεμβάλλονται από την πιο πρόσφατη έκδοση του σεναρίου αναφοράς PRIMES για το 2015 και το 2020 και προσαρμόζονται με δεδομένα της Eurostat έως το 2016. Η ανάλυση καλύπτει τα κράτη μέλη και τη Νορβηγία. Το σύνολο δεδομένων για τη Νορβηγία βασίζεται σε δεδομένα του Ευρωπαϊκού δικτύου διαχειριστών συστημάτων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας.
- (41) Η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου δεν θα πρέπει να δηλώνεται, εκτός εάν προκύπτει από μέτρο που υπερβαίνει τα ελάχιστα απαιτούμενα από την οικεία ενωσιακή νομική πράξη, είτε με

(¹) EE L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

καθορισμό πιο φιλόδοξων απαιτήσεων ενεργειακής απόδοσης σε επίπεδο κράτους μέλους είτε με αύξηση της εφαρμογής του μέτρου. Τα κτίρια προσφέρουν σημαντικές δυνατότητες για περαιτέρω αύξηση της ενεργειακής απόδοσης και η ανακαίνιση των κτιρίων αποτελεί ουσιαστικό και μακροπρόθεσμο στοιχείο με οικονομίες κλίμακας για την αύξηση της εξοικονόμησης ενέργειας. Χρειάζεται επομένως να διευκρινιστεί ότι είναι δυνατόν να δηλώνεται όλη η εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα προώθησης της ανακαίνισης υφιστάμενων κτιρίων, εφόσον υπερβαίνει την εξοικονόμηση που θα επερχόταν χωρίς το μέτρο πολιτικής και εφόσον το κράτος μέλος αποδειξει ότι τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη έχουν συμβάλει όντως στην επίτευξη της εξοικονόμησης ενέργειας που δηλώνεται.

- (42) Σύμφωνα με τη στρατηγική της Ενεργειακής Ένωσης και τις αρχές βελτίωσης του νομοθετικού μέτρου, θα πρέπει να δίνεται μεγαλύτερη σημασία στους κανόνες παρακολούθησης και επαλήθευσης για την εφαρμογή των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, μεταξύ άλλων στην απαίτηση ελέγχου ενός στατιστικά αντιπροσωπευτικού δείγματος μέτρων. Στην οδηγία 2012/27/ΕΕ, όπως τροποποιείται από την παρούσα οδηγία, «στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης εξοικονόμησης απόδοσης» θα πρέπει να νοείται ότι απαιτεί τον καθορισμό ενός υποσυνόλου στατιστικού πληθυσμού των εν λόγω μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας, με τρόπο που να αντιπροσωπεύει με ακρίβεια το σύνολο του πληθυσμού όλων των μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας, και, συνεπώς, να επιτρέπει ευλόγως αξιόπιστα συμπεράσματα όσον αφορά την εμπιστοσύνη στο σύνολο των μέτρων.
- (43) Ενέργεια που παράγεται επί ή εντός κτιρίων με τεχνολογίες ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές μειώνει την ποσότητα της ενέργειας που παρέχεται από ορυκτά καύσιμα. Η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας και η χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές στον κτιριακό τομέα συνιστούν σημαντικά μέτρα μείωσης της ενεργειακής εξάρτησης της Ένωσης και των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου, ιδίως ενόψει των φιλόδοξων στόχων για το κλίμα και την ενέργεια για το 2030, καθώς και της συνολικής δέσμευσης που διατυπώθηκε στο πλαίσιο της συμφωνίας του Παρισιού. Για τους σκοπούς της σωρευτικής υποχρέωσης τους για εξοικονόμηση ενέργειας, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη, κατά περίπτωση, την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από την παραγωγή ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές επί ή εντός κτιρίων για ίδια χρήση προκειμένου να ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις τους για εξοικονόμηση ενέργειας.
- (44) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση των κρατών μελών και της Επιτροπής σχετικά με τα επεξηγηματικά έγγραφα, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011⁽¹⁾, τα κράτη μέλη ανέλαβαν να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα στα οποία θα επεξηγείται η σχέση ανάμεσα στα συστατικά στοιχεία μιας οδηγίας και στα αντίστοιχα μέρη των νομικών πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι αιτιολογημένη.
- (45) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η επίτευξη των στόχων ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης κατά 20 % έως το 2020 και τουλάχιστον κατά 32,5 % έως το 2030 και η προετοιμασία του εδάφους για περαιτέρω μέτρα για την ενεργειακή απόδοση πέραν των εν λόγω ημερομηνιών, δεν μπορούν να επιτευχθούν ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη, μπορούν όμως εξαιτίας της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης δράσης να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (46) Επομένως, η οδηγία 2012/27/ΕΕ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Η οδηγία 2012/27/ΕΕ τροποποιείται ως εξής:

- 1) Στο άρθρο 1, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινό πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης εντός της Ένωσης προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη των πρωταρχικών στόχων της Ένωσης για το 2020 για 20 % στην ενεργειακή απόδοση και των πρωταρχικών στόχων της για το 2030 για τουλάχιστον 32,5 % στην ενεργειακή απόδοση και προετοιμάζει το έδαφος για περαιτέρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης μετά τις εν λόγω χρονολογίες.

Η παρούσα οδηγία καθορίζει κανόνες με σκοπό την άρση των φραγμών στην αγορά ενέργειας και την εξάλειψη των αδυναμιών της αγοράς που παρεμποδίζουν την απόδοση στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας και προβλέπει τον καθορισμό ενδεικτικών εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης και συνεισφορών για το 2020 και το 2030.

Η παρούσα οδηγία συμβάλλει στην εφαρμογή της αρχής της προτεραιότητας στην ενεργειακή απόδοση.»

- 2) Στο άρθρο 3, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«4. Έως τις 31 Οκτωβρίου 2022, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον η Ένωση έχει επιτύχει τους πρωταρχικούς της στόχους ενεργειακής απόδοσης για το 2020.

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

5. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για το 2030 του άρθρου 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 (*) Κατά τον καθορισμό των συνεισφορών αυτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 273 εκατομμύρια ΤΠΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 956 εκατομμύρια ΤΠΠ τελικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις συνεισφορές αυτές στην Επιτροπή ως μέρος των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων τους για την ενέργεια και το κλίμα όπως αναφέρονται και σύμφωνα με το άρθρο 3 και τα άρθρα 7 έως 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

6. Η Επιτροπή αξιολογεί τους πρωταρχικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030 που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, με σκοπό την υποβολή νομοθετικής πρότασης έως το 2023 για την αναθεώρηση των εν λόγω στόχων προς τα πάνω σε περίπτωση σημαντικής μείωσης του κόστους οφειλόμενης στις οικονομικές ή τεχνολογικές εξελίξεις ή, όπου απαιτείται, για την τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων της Ένωσης σχετικά με την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές.

(*) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).».

3) Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν σωρευτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, ο οποίος ισοδυναμεί τουλάχιστον με:

- α) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, ίση με το 1,5 % των κατ' όγκον ετήσιων πωλήσεων ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013. Οι κατ' όγκον πωλήσεις ενέργειας που χρησιμοποιείται στις μεταφορές μπορούν να εξαιρούνται εν όλω ή εν μέρει από αυτόν τον υπολογισμό,
- β) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ίση με το 0,8 % της ετήσιας τελικής κατανάλωσης ενέργειας, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019. Κατά παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση, η Κύπρος και η Μάλτα επιτυγχάνουν νέα ετήσια εξοικονόμηση από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ισοδύναμη με το 0,24 % της ετήσιας τελικής κατανάλωσης ενέργειας, κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνυπολογίζουν την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα πολιτικής τα οποία θεσπίστηκαν έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή μετά την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον τα μέτρα αυτά συντελούν σε νέες επιμέρους δράσεις που διεξάγονται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να επιτυγχάνουν νέα ετήσια εξοικονόμηση σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο β) για δεκαετείς περιόδους μετά το 2030, εκτός εάν από τις επανεξετάσεις της Επιτροπής έως το 2027 και κάθε δέκα έτη εφεξής συναγεται το συμπέρασμα ότι δεν είναι απαραίτητη η επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της Ένωσης για το κλίμα και την ενέργεια για το 2050.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τον τρόπο σταδιακής εισαγωγής της υπολογισθείσας ποσότητας νέας εξοικονόμησης σε κάθε περίοδο όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και β), υπό τον όρο ότι η απαιτούμενη συνολική σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση έχει επιτευχθεί έως τη λήξη κάθε περιόδου επιβολής της υποχρέωσης.

2. Με την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν τουλάχιστον την οικεία υποχρέωση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), μπορούν να υπολογίζουν την απαιτούμενη ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας μέσω ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους τρόπους:

- α) εφαρμόζοντας ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης στις πωλήσεις ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές ή στην τελική κατανάλωση ενέργειας, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019,
- β) εξαιρώντας, εν όλω ή εν μέρει, την ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές από το βασικό σενάριο υπολογισμού,
- γ) χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε από τις επιλογές που ορίζονται στην παράγραφο 4.

3. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις δυνατότητες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), β) ή γ), καθορίζουν:

- α) το δικό τους ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης που θα ισχύει για τον υπολογισμό της σωρευτικής τους εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, η οποία διασφαλίζει ότι η τελική ποσότητα της καθαρής εξοικονόμησης ενέργειάς τους δεν είναι κατώτερη από την απαιτούμενη βάσει της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), και
- β) το δικό τους βασικό σενάριο υπολογισμού, από το οποίο μπορεί να εξαιρεθεί, εν όλω ή εν μέρει, η ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, κάθε κράτος μέλος μπορεί:
- α) να πραγματοποιεί τον υπολογισμό που απαιτείται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) χρησιμοποιώντας τις τιμές 1 % το 2014 και το 2015, 1,25 % το 2016 και το 2017 και 1,5 % το 2018, το 2019 και το 2020,
  - β) να εξαιρεί από τον υπολογισμό το σύνολο ή μέρος των κατ' όγκον πωλήσεων ενέργειας που χρησιμοποιείται, για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), ή τελικής ενέργειας που καταναλώνεται, για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στο στοιχείο β) του εν λόγω εδαφίου, στις βιομηχανικές δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ,
  - γ) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται στους τομείς μετατροπής, μεταφοράς και διανομής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των απαιτήσεων του άρθρου 14 παράγραφος 4, του άρθρου 14 παράγραφος 5 στοιχείο β), του άρθρου 15 παράγραφοι 1 έως 6 και του άρθρου 15 παράγραφος 9. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα πολιτικής που πρόκειται να λάβουν βάσει του παρόντος στοιχείου για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 στο πλαίσιο των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων τους για την ενέργεια και το κλίμα. Ο αντίκτυπος των εν λόγω μέτρων υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V και περιλαμβάνεται στα εν λόγω σχέδια,
  - δ) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας η οποία προκύπτει από επιμέρους δράσεις οι οποίες εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά από τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και έπειτα και εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο το 2020 όσον αφορά την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και μετά το 2020 όσον αφορά την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και η οποία είναι δυνατό να μετρηθεί και να επαληθευθεί,
  - ε) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα πολιτικής, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί ότι τα εν λόγω μέτρα οδηγούν σε επιμέρους δράσεις που διεξάγονται από την 1η Ιανουαρίου 2018 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 και επιφέρουν εξοικονόμηση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020,
  - στ) να εξαιρεί από τον υπολογισμό της ποσότητας απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας 30 % της επαληθεύσιμη ποσότητας ενέργειας που παράγεται επί ή εντός κτιρίων προς ιδίαν χρήση συνεπεία μέτρων πολιτικής που προάγουν τη νέα εγκατάσταση τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας,
  - ζ) να προσμετρά, στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας, την εξοικονόμηση ενέργειας που υπερβαίνει την εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2020, υπό τον όρο ότι η εξοικονόμηση αυτή προκύπτει από επιμέρους δράσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο των μέτρων πολιτικής που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β, που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη στα εθνικά σχέδια δράσης τους για την ενεργειακή απόδοση και που αναφέρονται στις εκθέσεις προόδου τους σύμφωνα με το άρθρο 24.
5. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν και υπολογίζουν τις επιπτώσεις των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 4 ξεχωριστά για τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β):
- α) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παράγραφο 4 στοιχεία α) έως δ). Ο συνδυασμός όλων των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 4 δεν υπερβαίνει το 25 % της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α),
  - β) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παράγραφο 4 στοιχεία β) έως ζ), με την προϋπόθεση ότι οι επιμέρους δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο δ) εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο που μπορεί να επαληθευθεί και να μετρηθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Ο συνδυασμός όλων των προτιμώμενων επιλογών βάσει της παραγράφου 4 δεν οδηγεί σε μείωση άνω του 35 % της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που υπολογίζεται με βάση τις παραγράφους 2 και 3.
- Ανεξάρτητα από το αν τα κράτη μέλη εξαιρούν εν όλω ή εν μέρει την ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές από το βασικό σενάριο υπολογισμού τους ή χρησιμοποιούν οποιαδήποτε από τις επιλογές που παρατίθενται στην παράγραφο 4, διασφαλίζουν ότι η υπολογισθείσα καθαρή ποσότητα νέας εξοικονόμησης που πρόκειται να επιτευχθεί ως προς την τελική κατανάλωση ενέργειας κατά την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 δεν είναι κατώτερη της ποσότητας που προκύπτει από την εφαρμογή του ποσοστού ετήσιας εξοικονόμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).
6. Τα κράτη μέλη περιγράφουν στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδιά τους για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 τον υπολογισμό της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που πρόκειται να επιτευχθεί καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και, ενδεχομένως, εξηγούν πώς καθορίστηκαν το ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης και το βασικό σενάριο υπολογισμού, καθώς και πώς και σε ποιο βαθμό εφαρμόστηκαν οι επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.
7. Η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν συνηγορείται στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

8. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη που επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να χρησιμοποιούν την επιλογή που αναφέρεται στο άρθρο 7α παράγραφος 6 στοιχείο β) μπορούν, για τους σκοπούς του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να προσμετρούν την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται σε οποιοδήποτε έτος μετά το 2010 και πριν από την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου σαν η εν λόγω εξοικονόμηση ενέργειας να είχε επιτευχθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2013 και πριν από την 1η Ιανουαρίου 2021, υπό τον όρο ότι συντρέχουν όλες οι ακόλουθες περιστάσεις:

- α) το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης βρισκόταν σε ισχύ σε οποιαδήποτε στιγμή μεταξύ της 31ης Δεκεμβρίου 2009 και της 31ης Δεκεμβρίου 2014 και περιλαμβάνονταν στο πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση του κράτους μέλους που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 2,
- β) η εξοικονόμηση προέκυψε στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης,
- γ) η εξοικονόμηση υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V,
- δ) τα έτη για τα οποία οι εξοικονομήσεις υπολογίζονται ως επιτευχθείσες έχουν αναφερθεί στα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2.

9. Τα κράτη μέλη μερμούν ώστε η εξοικονόμηση που απορρέει από τα μέτρα πολιτικής που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6 να υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V.

10. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν την απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είτε με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7α είτε με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7β. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνδυάζουν το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης με εναλλακτικά μέτρα πολιτικής.

11. Κατά τον σχεδιασμό μέτρων για την τήρηση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη μετριασμού της ενεργειακής ένδειας, σύμφωνα με κριτήρια που έχουν καθοριστεί από αυτά, συνεκτιμώντας τις διαθέσιμες πρακτικές τους σε αυτόν τον τομέα, απαιτώντας, στον βαθμό που κρίνεται σκόπιμο, ένα ποσοστό μέτρων ενεργειακής απόδοσης στο πλαίσιο των εθνικών καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, εναλλακτικών μέτρων πολιτικής ή προγραμμάτων ή μέτρων χρηματοδοτούμενων στο πλαίσιο εθνικού ταμείου ενεργειακής απόδοσης να εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα σε εύαλωτα νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων όσων πλήττονται από ενεργειακή ένδεια, και, κατά περίπτωση, στην κοινωνική στέγαση.

Τα κράτη μέλη παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων μετριασμού της ενεργειακής ένδειας στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας στις ενοποιημένες εθνικές τους εκθέσεις προόδου για την ενέργεια και το κλίμα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999.

12. Τα κράτη μέλη αποδεικνύουν ότι, όταν υπάρχει επικάλυψη του αντικτύπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων, δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας.».

4) Παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 7α

Καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, μερμούν ώστε τα υπόχρεα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και δραστηριοποιούνται στην επικράτεια του εκάστοτε κράτους μέλους να επιτυγχάνουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφοι 4 και 5, την οικεία απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση που καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν ότι τα υπόχρεα μέρη οφείλουν να πραγματοποιήσουν την εν λόγω εξοικονόμηση, εν όλω ή εν μέρει, με τη μορφή συνεισφοράς στο εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 6.

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, υπόχρεα μέρη μεταξύ των διανομμένων ενέργειας, των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας και των διανομμένων καυσίμων κίνησης ή των εταιρειών λιανικής πώλησης καυσίμων κίνησης που δραστηριοποιούνται στην επικράτεια τους. Η απαραίτητη εξοικονόμηση ενέργειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσης επιτυγχάνεται από τα υπόχρεα μέρη μεταξύ των τελικών καταναλωτών, που ορίζονται από το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τον υπολογισμό βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 ή, εάν τα κράτη μέλη λάβουν σχετική απόφαση, με πιστοποιημένη εξοικονόμηση που προκύπτει από άλλα μέρη σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας ορίζονται ως υπόχρεα μέρη δυνάμει της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά την εκπλήρωση της υποχρέωσής τους, οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας δεν δημιουργούν εμπόδια στους καταναλωτές σε σχέση με την αλλαγή προμηθευτή.

4. Τα κράτη μέλη εκφράζουν την ποσότητα της εξοικονομούμενης ενέργειας που απαιτείται από κάθε υπόχρεο μέρος ως κατανάλωση είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας. Η μέθοδος που επιλέγεται για να εκφραστεί η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας χρησιμοποιείται επίσης για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης που δηλώνουν τα υπόχρεα μέρη. Εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

5. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης με βάση τα οποία διενεργείται τεκμηριωμένη επαλήθευση σε τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα υπόχρεα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα μέρη.

6. Στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη μπορούν να πράττουν ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα:

α) να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν, στο πλαίσιο της υποχρέωσής τους, την πιστοποιημένη εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλα τρίτα μέρη, ακόμη και όταν τα υπόχρεα μέρη προωθούν μέτρα μέσω άλλων εγκεκριμένων από το κράτος φορέων ή μέσω δημόσιων αρχών, ανεξαρτήτως εάν σε αυτές συμμετέχουν επίσημες συμπράξεις και σε συνδυασμό ενδεχομένως με άλλες πηγές χρηματοδότησης. Όταν τα κράτη μέλη το επιτρέπουν, μεριμνούν ώστε η πιστοποίηση της εξοικονόμησης ενέργειας να ακολουθεί θεσμοθετημένη στα κράτη μέλη διαδικασία έγκρισης, η οποία είναι σαφής, διαφανής και ανοικτή προς όλους τους συμμετέχοντες και η οποία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους πιστοποίησης,

β) να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν την εξοικονόμηση που επιτεύχθηκε σε ένα συγκεκριμένο έτος σαν να είχε επιτευχθεί σε ένα από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη, εφόσον η σχετική ημερομηνία δεν υπερβαίνει τη λήξη των περιόδων επιβολής της υποχρέωσης που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη αξιολογούν και, εφόσον απαιτείται, λαμβάνουν μέτρα για την ελαχιστοποίηση του αντικτύπου των άμεσων και έμμεσων δαπανών των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης στην ανταγωνιστικότητα των ενεργόβιων βιομηχανιών που εκτίθενται στον διεθνή ανταγωνισμό.

7. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν, σε ετήσια βάση, την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται από κάθε υπόχρεο μέρος ή κάθε υποκατηγορία υπόχρεου μέρους, καθώς και συνολικά στο πλαίσιο του καθεστώτος.

Άρθρο 7β

Εναλλακτικά μέτρα πολιτικής

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφοι 4 και 5, ώστε η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 να επιτυγχάνεται στους τελικούς καταναλωτές.

2. Για όλα τα μέτρα πλην των φορολογικών, τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης, με βάση τα οποία διενεργείται τεκμηριωμένη επαλήθευση σε τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη.».

5) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Μέτρηση φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας»,

β) στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό, οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου ατομικοί μετρητές που να αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωσή τους και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.».

γ) η παράγραφος 3 διαγράφεται,

6) παρεμβάλλονται τα ακόλουθα άρθρα:

«Άρθρο 9α

Μέτρηση για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή, στους τελικούς καταναλωτές τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού οικιακής χρήσης, μετρητές που αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωσή τους.

2. Εφόσον σε ένα κτίριο παρέχεται θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλά κτίρια ή από σύστημα τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίσταται μετρητής στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

Άρθρο 9β

Τοπική μέτρηση και επιμερισμός του κόστους για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση ή η ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή από σύστημα τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίστανται ατομικοί μετρητές για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό οικιακής χρήσης σε κάθε κτιριακή μονάδα, όπου αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό με κριτήριο την αναλογικότητα προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας.

Σε περίπτωση που η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικώς αποδοτική για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε κτιριακή μονάδα, χρησιμοποιούνται ατομικοί καταναμητές κόστους θέρμανσης για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε θερμαντικό σώμα, εκτός εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος αποδείξει ότι η εγκατάσταση των εν λόγω καταναμητών κόστους θέρμανσης δεν θα ήταν οικονομικώς αποδοτική. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατόν να εξετάζονται εναλλακτικές και οικονομικώς αποδοτικές μέθοδοι μέτρησης της κατανάλωσης θέρμανσης. Τα γενικά κριτήρια, οι μέθοδοι και/ή οι διαδικασίες καθορισμού της αδυναμίας τεχνικής εφαρμογής και της έλλειψης οικονομικής αποδοτικότητας προσδιορίζονται σαφώς και δημοσιεύονται από κάθε κράτος μέλος.

2. Σε νέες πολυκατοικίες και σε κατοικήσιμα τμήματα νέων κτιρίων πολλαπλών χρήσεων, που διαθέτουν κεντρική πηγή θέρμανσης για ζεστό νερό οικιακής χρήσης ή τροφοδοτούνται από συστήματα τηλεθέρμανσης, τοποθετούνται ατομικοί μετρητές για ζεστό νερό οικιακής χρήσης, παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

3. Σε πολυκατοικίες ή κτίρια πολλαπλών χρήσεων που διαθέτουν τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη ή εφόσον σε τέτοια κτίρια είναι διαδεδομένα τα κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να έχουν θεσπισθεί διαφανείς, δημοσίως διαθέσιμοι εθνικοί κανόνες περί κατανομής του κόστους της κατανάλωσης θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού οικιακής χρήσης στα κτίρια αυτά, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ακρίβεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης. Όπου ενδείκνυται, οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές για τον τρόπο κατανομής του κόστους της ενέργειας με τις ακόλουθες χρήσεις:

- α) ζεστό νερό οικιακής χρήσης,
- β) θερμότητα που εκλύεται από την κεντρική εγκατάσταση του κτιρίου για θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων, εφόσον τα κλιμακοστάσια και οι διάδρομοι είναι εξοπλισμένοι με θερμαντικά σώματα,
- γ) για τον σκοπό της θέρμανσης ή της ψύξης διαμερισμάτων.

Άρθρο 9γ

Απαίτηση εξ αποστάσεως ανάγνωσης

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 9α και 9β, οι μετρητές και οι ατομικοί καταναμητές κόστους θέρμανσης που έχουν εγκατασταθεί μετά τις 25 Οκτωβρίου 2020 είναι συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης. Οι προϋποθέσεις τεχνικής εφικτότητας και οικονομικής αποδοτικότητας που καθορίζονται στο άρθρο 9β παράγραφος 1 εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Μετρητές και καταναμητές κόστους θέρμανσης που δεν παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως αλλά έχουν ήδη εγκατασταθεί εξοπλίζονται με τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως ή αντικαθίστανται με συσκευές που παρέχουν τη δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2027, εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος αποδείξει ότι αυτό δεν είναι οικονομικά αποδοτικό.»

7) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πληροφορίες τιμολόγησης για το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια».

- β) στην παράγραφο 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Στις περιπτώσεις που οι τελικοί πελάτες δεν διαθέτουν τους ευφυείς μετρητές που αναφέρονται στις οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης είναι αξιόπιστες και ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, σύμφωνα με το παράρτημα VII σημείο 1.1, εφόσον αυτό είναι τεχνικά δυνατόν και οικονομικά αιτιολογημένο.»

8) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 10α

Πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Όπου έχουν εγκατασταθεί μετρητές και καταναλωτές κόστους θέρμανσης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης είναι αξιόπιστες και ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης, σύμφωνα με το παράρτημα VIIα σημεία 1 και 2 για όλους τους τελικούς καταναλωτές, δηλαδή τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης για ίδια τελική χρήση ή τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικούν σε μονοκατοικία ή σε διαμέρισμα πολυκατοικίας ή κτιρίου πολλαπλών χρήσεων που τροφοδοτείται με θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή που δεν έχει άμεση ή ατομική σύμβαση με τον προμηθευτή ενέργειας.

Η υποχρέωση αυτή, σε περίπτωση που αυτό προβλέπεται από το κράτος μέλος, με εξαίρεση την περίπτωση επιμερισμένης μέτρησης της κατανάλωσης βάσει καταναλωτών κόστους θέρμανσης δυνάμει του άρθρου 9β, μπορεί να εκπληρώνεται από σύστημα που επιτρέπει στον τελικό καταναλωτή ή τον τελικό χρήστη να ελέγχει τακτικά και να κοινοποιεί το αποτέλεσμα της μέτρησης που αναγράφεται στον μετρητή του. Μόνο όταν ο τελικός καταναλωτής ή ο τελικός χρήστης δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο τιμολόγησης, η τιμολόγηση βασίζεται σε κατ' εκτίμηση ή σε κατ' αποκοπήν χρέωση.

2. Τα κράτη μέλη:

- α) απαιτούν, αν υπάρχουν πληροφορίες που αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης των τελικών χρηστών, να διατίθενται κατ' αίτηση του τελικού χρήστη σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών τον οποίο ορίζει ο τελικός χρήστης,
- β) διασφαλίζουν ότι στους τελικούς καταναλωτές προσφέρεται η επιλογή παροχής των πληροφοριών τιμολόγησης και των λογαριασμών με ηλεκτρονικό τρόπο,
- γ) διασφαλίζουν ότι στους λογαριασμούς παρέχονται σε όλους τους τελικούς χρήστες σαφείς και κατανοητές πληροφορίες σύμφωνα με το παράρτημα VIIα σημείο 3 και
- δ) προάγουν την κυβερνοασφάλεια και διασφαλίζουν την προστασία της ιδιωτικότητας και των δεδομένων των τελικών χρηστών σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, η παροχή πληροφοριών τιμολόγησης δεν θεωρείται ότι συνιστά αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι προσφέρονται ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές.

3. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ποιος θα επιφορτισθεί με την ευθύνη παροχής των πληροφοριών των παραγράφων 1 και 2 σε τελικούς χρήστες χωρίς άμεση ή ατομική σύμβαση με προμηθευτή ενέργειας.».

9) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Κόστος πρόσβασης στα στοιχεία που αφορούν τη μέτρηση και την τιμολόγηση για την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί καταναλωτές λαμβάνουν ατελώς όλους τους λογαριασμούς τους και τα στοιχεία για την κατανάλωση ενέργειας και ότι οι τελικοί καταναλωτές έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσής τους.».

10) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 11α

Κόστος πρόσβασης στη μέτρηση και στις πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για τη θέρμανση, την ψύξη και το ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες λαμβάνουν δωρεάν όλους τους λογαριασμούς τους και τις πληροφορίες τιμολόγησης της κατανάλωσης ενέργειας και ότι οι τελικοί χρήστες έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσής τους.

2. Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού οικιακής χρήσης σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 9β γίνεται σε μη κερδοσκοπική βάση. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την ανάθεση αυτού του καθήκοντος σε τρίτο μέρος, όπως σε πάροχο υπηρεσιών ή σε τοπικό προμηθευτή ενέργειας, οι οποίες καλύπτουν τη μέτρηση, την κατανομή και τον υπολογισμό της πραγματικής ατομικής κατανάλωσης σε κτίρια αυτού του είδους, μπορούν να μετακυλιούνται στους τελικούς χρήστες, υπό τον όρο ότι οι δαπάνες αυτές είναι εύλογες.

3. Προκειμένου να διασφαλιστεί ο εύλογος χαρακτήρας των δαπανών για υπηρεσίες τοπικής μέτρησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να τονώσουν τον ανταγωνισμό στον εν λόγω τομέα παροχής υπηρεσιών με τη λήψη κατάλληλων μέτρων, όπως η σύσταση ή η κατ' άλλον τρόπο προώθηση της χρήσης των διαγωνισμών ή της χρήσης διαλειτουργικών συσκευών και συστημάτων για τη διευκόλυνση της εναλλαγής μεταξύ παρόχων υπηρεσιών.»

11) Στο άρθρο 15, παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή εκπονεί, κατόπιν διαβούλευσης με τους σχετικούς συμφεροντούχους, κοινή μεθοδολογία προκειμένου να ενθαρρύνει τους διαχειριστές δικτύων να περιορίσουν τις απώλειες, να εφαρμόσουν πρόγραμμα επενδύσεων σε οικονομικά και ενεργειακά αποδοτικές υποδομές, και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ενεργειακή απόδοση και την ευελιξία του δικτύου.»

12) Στο άρθρο 20, παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3α. Για την κινητοποίηση ιδιωτικής χρηματοδότησης υπέρ μέτρων ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακών ανακαινίσεων, σύμφωνα με την οδηγία 2010/31/ΕΕ, η Επιτροπή διεξάγει διάλογο τόσο με τα δημόσια όσο και τα ιδιωτικά χρηματοοικονομικά ιδρύματα, προκειμένου να σχεδιάσει τις πιθανές δράσεις που μπορεί να αναλάβει.

3β. στις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3α περιλαμβάνονται οι ακόλουθες:

α) η κινητοποίηση κεφαλαιακών επενδύσεων στην ενεργειακή απόδοση με εξέταση των ευρύτερων επιπτώσεων της εξοικονόμησης ενέργειας έναντι της διαχείρισης του χρηματοοικονομικού κινδύνου,

β) η διασφάλιση καλύτερων δεδομένων για τις ενεργειακές και χρηματοδοτικές επιδόσεις μέσω:

- i) της περαιτέρω εξέτασης του τρόπου με τον οποίο οι επενδύσεις ενεργειακής απόδοσης βελτιώνουν τις υποκείμενες αξίες ενεργητικού,
- ii) της υποστήριξης μελετών για να εκτιμηθεί η αποτίμηση σε νόμισμα των μη ενεργειακών οφελών που αποφέρουν οι επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση.

3γ. για τους σκοπούς της κινητοποίησης ιδιωτικής χρηματοδότησης σε μέτρα ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακής ανακαινίσης, τα κράτη μέλη, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

α) εξετάζουν τρόπους για καλύτερη αξιοποίηση των ενεργειακών ελέγχων βάσει του άρθρου 8 προς επηρεασμό της διαδικασίας λήψης αποφάσεων,

β) αξιοποιούν με τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητες και τα εργαλεία που προτείνονται στην πρωτοβουλία “Εξυπνη χρηματοδότηση για έξυπνα κτίρια”.

3δ. Έως την 1η Ιανουαρίου 2020, η Επιτροπή παρέχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη σχετικά με τρόπους απελευθέρωσης των ιδιωτικών επενδύσεων.»

13) Στο άρθρο 22, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 23, για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας μέσω της προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο των τιμών, των μεθόδων υπολογισμού, του προκαθορισμένου συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας και των απαιτήσεων των παραρτημάτων Ι έως V, των παραρτημάτων VII έως X και του παραρτήματος XII.»

14) Το άρθρο 23 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 22 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 24 Δεκεμβρίου 2018. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την ανάθεση της εν λόγω αρμοδιότητας το αργότερο εννέα μήνες πριν από το τέλος της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εγείρουν αντιρρήσεις για την εν λόγω παράταση, το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου (*).

(*) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.»

15) Το άρθρο 24 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4α. Στο πλαίσιο της έκθεσης για την κατάσταση της Ενεργειακής Ένωσης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της αγοράς άνθρακα, σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 και το άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.»

β) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«12. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή αξιολογεί την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του ορισμού των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 4 και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Το συντομότερο δυνατόν μετά την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή εγκρίνει, ενδεχομένως, νομοθετικές προτάσεις.

13. Έως την 1η Ιανουαρίου 2021, η Επιτροπή διενεργεί εκτίμηση των δυνατοτήτων ενεργειακής απόδοσης κατά τη μετατροπή, τον μετασχηματισμό, τη μετάδοση, τη μεταφορά και την αποθήκευση ενέργειας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετικές προτάσεις.

14. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021, η Επιτροπή, εκτός αν έχουν εν τω μεταξύ προταθεί αλλαγές στις διατάξεις που αφορούν την αγορά λιανικής στην οδηγία 2009/73/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, διενεργεί αξιολόγηση και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τις διατάξεις που αφορούν τη μέτρηση, την τιμολόγηση και την πληροφόρηση του καταναλωτή για το φυσικό αέριο, με στόχο την ενδεχόμενη ευθυγράμμισή τους προς τις σχετικές διατάξεις για την ηλεκτρική ενέργεια στην οδηγία 2009/72/ΕΚ, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των καταναλωτών και να δοθεί η δυνατότητα στους τελικούς καταναλωτές να λαμβάνουν συχνότερα σαφείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατανάλωσή τους φυσικού αερίου και να ρυθμίζουν την οικεία χρήση ενέργειας. Το συντομότερο δυνατόν μετά την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή εγκρίνει, ενδεχομένως, νομοθετικές προτάσεις.

15. Έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024 και μετέπειτα ανά πενταετία, η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει:

α) εξέταση του αν είναι σκόπιμο να προσαρμοσθούν, μετά το 2030, οι απαιτήσεις και η εναλλακτική προσέγγιση που προβλέπεται στο άρθρο 5,

β) εκτίμηση της γενικής αποτελεσματικότητας της παρούσας οδηγίας και της ανάγκης να προσαρμοσθεί περαιτέρω η πολιτική ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού του 2015 για την κλιματική αλλαγή κατά την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαίσου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή (*) και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην οικονομία και την καινοτομία.

Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.

(*) ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4.»

16) Τα παραρτήματα τροποποιούνται σύμφωνα με το παράρτημα της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 2

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως τις 25 Ιουνίου 2020.

Ωστόσο, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθούν με το άρθρο 1 σημεία 5) έως 10) και το παράρτημα σημεία 3 και 4 έως τις 25 Οκτωβρίου 2020.

Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες της εν λόγω παραπομπής.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την τρίτη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 11 Δεκεμβρίου 2018.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. TAJANI

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

J. BOGNER-STRAUSS

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Τα παραρτήματα της οδηγίας 2012/27/ΕΕ τροποποιούνται ως εξής:

1. στο παράρτημα IV, η υποσημείωση 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«⁽³⁾ Ισχύει όταν η εξοικονόμηση ενέργειας υπολογίζεται σε όρους πρωτογενούς ενέργειας με χρήση προσέγγισης από κάτω προς τα πάνω με γνώμονα την τελική κατανάλωση ενέργειας. Για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν συντελεστή που καθορίζεται μέσω διαφανούς μεθόδου με βάση τις εθνικές συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, προκειμένου να διασφαλίζεται ο ακριβής υπολογισμός της πραγματικής εξοικονόμησης. Οι εν λόγω συνθήκες είναι αιτιολογημένες και επαληθεύσιμες και βασίζονται σε αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν προκαθορισμένο συντελεστή 2,1 ή να χρησιμοποιούν τη διακριτική τους ευχέρεια για να καθορίσουν διαφορετικό συντελεστή εφόσον μπορούν να τον δικαιολογήσουν. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το ενεργειακό τους μείγμα που περιλαμβάνεται στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδιά τους για την ενέργεια και το κλίμα τα οποία κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999. Έως τις 25 Δεκεμβρίου 2022 και εν συνεχεία ανά τετραετία, η Επιτροπή αναθεωρεί τον προκαθορισμένο συντελεστή με βάση παρατηρούμενα στοιχεία. Η εν λόγω αναθεώρηση διενεργείται λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων της σε άλλα τμήματα του ενωσιακού δικαίου, όπως η οδηγία 2009/125/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 1).».

2) Το παράρτημα V αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Κοινές μέθοδοι και αρχές για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ή άλλων μέτρων πολιτικής δυνάμει των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6:

1. Μέθοδοι για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας, εκτός εκείνης που προκύπτει από φορολογικά μέτρα για τους σκοπούς των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6.

Τα υπόχρεα, συμμετέχοντα ή εξουσιοδοτηθέντα μέρη ή οι δημόσιες αρχές επιβολής μπορούν να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες μεθόδους για να υπολογίζουν την εξοικονόμηση ενέργειας:

- α) την προβλεπόμενη εξοικονόμηση, με βάση τα αποτελέσματα ανεξάρτητου ελέγχου προηγούμενων ενεργειακών βελτιώσεων σε παρόμοιες εγκαταστάσεις. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται “εκ των προτέρων”,
- β) την καταμετρημένη εξοικονόμηση, στο πλαίσιο της οποίας η εξοικονόμηση από την εφαρμογή μέτρου ή δέσμης μέτρων προσδιορίζεται με την καταγραφή της πραγματικής μείωσης της χρήσης ενέργειας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη παραγόντων όπως η προσθετικότητα, ο βαθμός πληρότητας, τα επίπεδα παραγωγής και οι καιρικές συνθήκες που ενδέχεται να επηρεάζουν την κατανάλωση. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται “εκ των υστέρων”,
- γ) την κλιμακωτή εξοικονόμηση, όταν χρησιμοποιούνται εκτιμήσεις μηχανικού για την εξοικονόμηση. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο όταν είναι δύσκολη ή δυσανάλογα δαπανηρή η εξαγωγή έγκυρων δεδομένων από μετρήσεις σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, π.χ. αντικατάσταση συμπίεστη ή ηλεκτρικού κινητήρα διαφορετικής κατάταξης σε kWh από εκείνον για τον οποίο υπάρχουν ανεξάρτητες μετρήσεις όσον αφορά την εξοικονόμηση, ή όταν οι εκτιμήσεις αυτές διεξάγονται βάσει εθνικών μεθοδολογιών και κριτηρίων αναφοράς από ειδικευμένους ή πιστοποιημένους εμπειρογνώμονες, οι οποίοι εργάζονται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα εμπλεκόμενα μέρη,
- δ) την εξοικονόμηση σύμφωνα με έρευνα, όταν προσδιορίζεται η ανταπόκριση των καταναλωτών σε συμβουλές, ενημερωτικές εκστρατείες, καθεστώτα επισημάνσης ή πιστοποίησης ή “έξυπνες” μετρήσεις. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για εξοικονόμηση που προκύπτει από αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών. Δεν χρησιμοποιείται για εξοικονόμηση που προκύπτει από την εγκατάσταση υλικών μέτρων εξοικονόμησης.

2. Για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από μέτρο ενεργειακής απόδοσης για τους σκοπούς των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

- α) Η εξοικονόμηση αποδεικνύεται ότι είναι συμπληρωματική εκείνης που θα είχε επιτευχθεί ούτως ή άλλως χωρίς τη δραστηριότητα των υπόχρεων, των συμμετεχόντων ή των εξουσιοδοτηθέντων μερών ή των αρμόδιων δημόσιων αρχών επιβολής. Για να υπολογισούν την εξοικονόμηση που μπορεί να χαρακτηριστεί ως συμπληρωματική, τα κράτη μέλη εξετάζουν το πώς θα εξελισσόταν η χρήση και

η ζήτηση ενέργειας χωρίς τη λήψη του συγκεκριμένου μέτρου πολιτικής λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τους εξής παράγοντες: τάσεις κατανάλωσης ενέργειας, αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών, τεχνολογική πρόοδος και αλλαγές που οφείλονται σε άλλα μέτρα που εφαρμόζονται σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο.

- β) Ως εξοικονόμηση που προκύπτει από την εφαρμογή υποχρεωτικού ενωσιακού δικαίου θεωρείται η εξοικονόμηση που θα είχε προκύψει ούτως ή άλλως και, ως εκ τούτου, δεν δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1. Κατά παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση, η εξοικονόμηση που αφορά την ανακαίνιση υφιστάμενων κτιρίων μπορεί να δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1, με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται το κριτήριο της σημαντικότητας που αναφέρεται στο σημείο 3 στοιχείο η) του παρόντος παραρτήματος. Εξοικονόμηση που προκύπτει από την εφαρμογή εθνικών ελαχίστων απαιτήσεων που έχουν θεσπιστεί για νέα κτίρια πριν από τη μεταφορά της οδηγίας 2010/31/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο μπορεί να δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται το κριτήριο της σημαντικότητας που αναφέρεται στο σημείο 3 στοιχείο η) του παρόντος παραρτήματος και ότι η εν λόγω εξοικονόμηση έχει κοινοποιηθεί από τα κράτη μέλη στα εθνικά τους σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2.
- γ) Λαμβάνεται υπόψη μόνο η εξοικονόμηση που υπερβαίνει τα ακόλουθα επίπεδα:
- τα πρότυπα επιδόσεων της Ένωσης για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα και τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα κατ' εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 443/2009 (*) και (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (**),
  - τις απαιτήσεις της Ένωσης που αφορούν την απόσυρση από την αγορά ορισμένων συνδεόμενων με την ενέργεια προϊόντων κατ' εφαρμογή εκτελεστικών μέτρων δυνάμει της οδηγίας 2009/125/ΕΚ.
- δ) Επιτρέπονται πολιτικές με σκοπό να ενθαρρυνθούν υψηλότερα επίπεδα ενεργειακής απόδοσης προϊόντων, εξοπλισμού, μεταφορικών συστημάτων, οχημάτων και καυσίμων, κτιρίων και δομικών στοιχείων, διαδικασιών ή αγορών.
- ε) Τα μέτρα που προάγουν την εγκατάσταση τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρής κλίμακας επί η εντός κτιρίων μπορούν να είναι επιλέξιμα να ληφθούν υπόψη για την εκπλήρωση εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1, εφόσον συντελούν σε εξοικονόμηση ενέργειας που μπορεί να επαληθευθεί και να μετρηθεί ή να εκτιμηθεί. Ο υπολογισμός της εξοικονόμησης ενέργειας είναι σύμφωνος με τις απαιτήσεις του παρόντος παραρτήματος.
- στ) Όσον αφορά πολιτικές που επιταχύνουν τη χρήση πιο αποδοτικών προϊόντων και οχημάτων, η εξοικονόμηση μπορεί να λαμβάνεται πλήρως υπόψη, εφόσον αποδεικνύεται ότι η εν λόγω αντικατάσταση λαμβάνει χώρα πριν λήξει ο μέσος αναμενόμενος κύκλος ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων ή πριν από τη συνήθη αντικατάσταση των προϊόντων ή των οχημάτων και η εξοικονόμηση δηλώνεται μόνο για την περίοδο μέχρι τη λήξη του μέσου αναμενόμενου κύκλου ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων που πρόκειται να αντικατασταθούν.
- ζ) Όταν προωθούν τη λήψη μέτρων ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν, όπου συντρέχει περίπτωση, ώστε να διατηρηθούν ή, εφόσον δεν υφίστανται, να καθιερωθούν προδιαγραφές ποιότητας για προϊόντα, υπηρεσίες και την εγκαθίδρυση μέτρων.
- η) Για να συνυπολογισθούν οι κλιματικές διακυμάνσεις μεταξύ περιοχών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να προσαρμόσουν την εξοικονόμηση σε μια σταθερή τιμή ή να ορίσουν διαφορετικές τιμές εξοικονόμησης ενέργειας συναρτήσει των διακυμάνσεων της θερμοκρασίας μεταξύ περιοχών.
- θ) Κατά τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής των μέτρων και ο ρυθμός μείωσης της εξοικονόμησης με την πάροδο του χρόνου. Κατά τον εν λόγω υπολογισμό συνυπολογίζεται η εξοικονόμηση που επιτυγχάνεται με κάθε επιμέρους δράση κατά την περίοδο από την ημερομηνία εφαρμογής της έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή την 31η Δεκεμβρίου 2030, ανάλογα με την περίπτωση. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν διαφορετική μέθοδο η οποία κρίνεται ότι επιτυγχάνει τουλάχιστον την ίδια συνολική εξοικονόμηση. Κατά τη χρήση άλλης μεθόδου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνολική εξοικονομούμενη ενέργεια η οποία υπολογίζεται βάσει της εν λόγω μεθόδου δεν υπερβαίνει την εξοικονόμηση ενέργειας που θα προέκυπε από τον υπολογισμό της όταν υπολογίζεται η εξοικονόμηση κάθε επιμέρους δράσης κατά την περίοδο από την ημερομηνία εφαρμογής της έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή την 31η Δεκεμβρίου 2030, ανάλογα με την περίπτωση. Τα κράτη μέλη περιγράφουν λεπτομερώς στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που καταρτίζουν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 την άλλη μέθοδο και τις διατάξεις που εισήγαγαν για να διασφαλίσουν ότι τηρούν τη δεσμευτική υποχρέωση υπολογισμού.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τηρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις για τα μέτρα πολιτικής που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6:
- τα μέτρα πολιτικής και οι επιμέρους δράσεις έχουν ως αποτέλεσμα επαληθεύσιμη εξοικονόμηση ενέργειας κατά την τελική χρήση,

- β) καθορίζεται με σαφήνεια η ευθύνη κάθε συμμετέχοντος μέρους, εξουσιοδοτηθέντος μέρους ή δημόσιας αρχής επιβολής, ανάλογα με την περίπτωση,
  - γ) προσδιορίζεται με διαφάνεια η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται ή πρόκειται να επιτευχθεί,
  - δ) η ποσότητα της εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται ή που πρόκειται να επιτευχθεί από το μέτρο πολιτικής εκφράζεται ως κατανάλωση είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας, χρησιμοποιώντας τους συντελεστές μετατροπής που ορίζονται στο παράρτημα IV,
  - ε) υποβάλλεται και δημοσιοποιείται ετήσια έκθεση για την εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη, τα συμμετέχοντα μέρη και οι δημόσιες αρχές επιβολής, μαζί με τα στοιχεία της ετήσιας τάσης εξοικονόμησης ενέργειας,
  - στ) παρακολούθηση των αποτελεσμάτων και λήψη κατάλληλων μέτρων, εάν η πρόοδος δεν είναι ικανοποιητική,
  - ζ) η εξοικονόμηση ενέργειας από επιμέρους δράση δεν δηλώνεται από περισσότερα του ενός μέρη,
  - η) αποδεικνύεται ότι οι δραστηριότητες του συμμετέχοντος μέρους, του εξουσιοδοτηθέντος μέρους ή της δημόσιας αρχής επιβολής είχαν σημαντική συμβολή στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης ενέργειας.
4. Για τον προσδιορισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από φορολογικά μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 7β, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:
- α) λαμβάνεται υπόψη μόνο εξοικονόμηση ενέργειας από φορολογικά μέτρα που υπερβαίνουν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των καυσίμων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/96/ΕΚ (***) ή 2006/112/ΕΚ (****) του Συμβουλίου,
  - β) η ελαστικότητα των τιμών για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των (ενεργειακών) φορολογικών μέτρων αντιπροσωπεύει την ανταπόκριση της ζήτησης ενέργειας στις μεταβολές των τιμών και υπολογίζεται με βάση τις πρόσφατες και αντιπροσωπευτικές επίσημες πηγές στοιχείων,
  - γ) η εξοικονόμηση ενέργειας από συνοδευτικά μέσα φορολογικής πολιτικής, περιλαμβανομένων των φορολογικών κινήτρων ή της πληρωμής σε ταμείο, υπολογίζεται χωριστά.
5. Κοινοποίηση της μεθοδολογίας
- Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, τη λεπτομερή μεθοδολογία που προτείνουν για τη λειτουργία των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και τα εναλλακτικά μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β και στο άρθρο 20 παράγραφος 6. Με εξαίρεση την περίπτωση φορολόγησης, η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με:
- α) το επίπεδο της εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή την εξοικονόμηση που αναμένεται να επιτευχθεί συνολικά κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030,
  - β) τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη ή τις δημόσιες αρχές επιβολής,
  - γ) τους στοχευόμενους τομείς,
  - δ) τα μέτρα πολιτικής και τις επιμέρους δράσεις, περιλαμβανομένης της αναμενόμενης συνολικής ποσότητας σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας για κάθε μέτρο,
  - ε) τη διάρκεια της περιόδου υποχρέωσης για το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης,
  - στ) τις δράσεις που προβλέπονται με το μέτρο πολιτικής,
  - ζ) τη μεθοδολογία υπολογισμού, καθώς και το πώς προσδιορίστηκε η προσθετικότητα και η σημαντικότητα και ποιες μεθοδολογίες και κριτήρια αναφοράς χρησιμοποιούνται για την προβλεπόμενη και κλιμακωτή εξοικονόμηση,
  - η) τον κύκλο ζωής των μέτρων και τον τρόπο υπολογισμού τους ή σε τι βασίζονται,
  - θ) την προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση των κλιματικών διακυμάνσεων στο κράτος μέλος,
  - ι) τα συστήματα παρακολούθησης και επαλήθευσης των μέτρων δυνάμει των άρθρων 7α και 7β και με ποιο τρόπο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία τους από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη,
  - ια) στην περίπτωση φορολόγησης:
    - i) τους στοχευόμενους τομείς και την κατηγορία φορολογουμένων,
    - ii) τη δημόσια αρχή επιβολής,

- iii) την εξοικονόμηση που αναμένεται να επιτευχθεί,
- iv) τη διάρκεια ισχύος του φορολογικού μέτρου και
- v) τη μεθοδολογία υπολογισμού, περιλαμβανομένης της χρησιμοποιούμενης ελαστικότητας των τιμών και του τρόπου με τον οποίο έχει προκύψει.

- (*) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Κοινότητας για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 1).
- (**) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα όσον αφορά τις εκπομπές, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Ένωσης για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 145 της 31.5.2011, σ. 1).
- (***) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).
- (****) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).».

3) Στο παράρτημα VII, ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ελάχιστες απαιτήσεις για την τιμολόγηση και την πληροφόρηση τιμολόγησης με βάση την πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου».

4) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIa

Ελάχιστες απαιτήσεις για την πληροφόρηση τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τιμολόγηση με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης

Προκειμένου να είναι σε θέση οι τελικοί καταναλωτές να ρυθμίζουν οι ίδιοι την ενεργειακή τους κατανάλωση, η τιμολόγηση πραγματοποιείται με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

2. Ελάχιστη συχνότητα τιμολόγησης ή πληροφόρηση κατανάλωσης

Από τις 25 Οκτωβρίου 2020, εφόσον έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή καταναλωτές κόστους θέρμανσης, οι πληροφορίες τιμολόγησης ή κατανάλωσης οι οποίες βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις των καταναλωτών κόστους θέρμανσης παρέχονται στους τελικούς χρήστες τουλάχιστον ανά τρίμηνο κατόπιν αίτησης ή όταν οι τελικοί καταναλωτές έχουν επιλέξει να λαμβάνουν ηλεκτρονική τιμολόγηση, ειδάλλως δύο φορές ετησίως.

Από την 1η Ιανουαρίου 2022, εφόσον έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή καταναλωτές κόστους θέρμανσης, η πληροφόρηση τιμολόγησης ή κατανάλωσης με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις καταναλωτή κόστους θέρμανσης παρέχεται στους τελικούς χρήστες τουλάχιστον μηνιαίως. Μπορεί επίσης να διατίθεται μέσω του διαδικτύου και να επικαιροποιείται όσο συχνά επιτρέπεται από τις συσκευές και τα συστήματα μέτρησης που χρησιμοποιούνται. Η θέρμανση και η ψύξη επιτρέπεται να εξαιρούνται από την εν λόγω απαίτηση εκτός των εποχών θέρμανσης/ψύξης.

3. Ελάχιστες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον λογαριασμό

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες πληροφορίες διατίθενται στους τελικούς χρήστες με σαφείς και κατανοητούς όρους στους λογαριασμούς ή μαζί με αυτούς στις περιπτώσεις που βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης:

- a) οι τρέχουσες πραγματικές τιμές και η πραγματική κατανάλωση ενέργειας ή το συνολικό κόστος θέρμανσης και οι ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης,
- β) πληροφορίες για το μείγμα καυσίμων που χρησιμοποιείται και τις αντίστοιχες ετήσιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων και για τους τελικούς χρήστες τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, καθώς και περιγραφή των διαφορετικών φόρων, εισφορών και τιμολογίων. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο της υποχρέωσης παροχής πληροφόρησης για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, ούτως ώστε να περιλαμβάνονται μόνο παροχές από τα συστήματα τηλεθέρμανσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW,

- γ) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης των τελικών χρηστών με την κατανάλωση κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, υπό μορφή διαγράμματος, με διορθωμένα τα στοιχεία των κλιματικών διακυμάνσεων για τη θέρμανση και την ψύξη,
- δ) τα στοιχεία επικοινωνίας των οργανώσεων των τελικών καταναλωτών, των οργανισμών ενέργειας ή συναφών οργανισμών, μαζί με διευθύνσεις ιστοτόπων, από τους οποίους μπορούν να αντλούνται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των χαρακτηριστικών των τελικών χρηστών και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τον εξοπλισμό χρήσης ενέργειας,
- ε) πληροφορίες για τις σχετικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών, τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης ή εναλλακτικούς μηχανισμούς επίλυσης διαφορών, όπως ισχύουν στα κράτη μέλη,
- στ) συγκρίσεις με τον μέσο κανονικό ή υποδειγματικό τελικό καταναλωτή της ίδιας κατηγορίας χρήστη. Στην περίπτωση των ηλεκτρονικών τιμολογίων, οι συγκρίσεις αυτές μπορούν αντ' αυτού να διατίθεται στο διαδίκτυο και να επισημαίνεται στους λογαριασμούς.

Οι λογαριασμοί που δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του καταναλωτή κόστους θέρμανσης περιλαμβάνουν σαφή και κατανοητή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο υπολογίστηκε το ποσό που αναφέρεται στον λογαριασμό και τουλάχιστον τις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε).».

5) Στο παράρτημα ΙΧ, το μέρος 1 τέταρτο εδάφιο στοιχείο ζ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ζ) Οικονομική ανάλυση: Κατάλογος στοιχείων

Για τις οικονομικές αναλύσεις λαμβάνονται υπόψη όλα τα σχετικά οικονομικά στοιχεία.

Τα κράτη μέλη μπορούν να αξιολογούν και να λαμβάνουν υπόψη κατά τη λήψη αποφάσεων το κόστος και την εξοικονόμηση ενέργειας από την αυξημένη ευελιξία στον ενεργειακό εφοδιασμό και από τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας, περιλαμβανομένου και του κόστους που αποφεύγεται και της εξοικονόμησης από μειωμένες επενδύσεις υποδομών στην ανάλυση των σεναρίων.

Το κόστος και τα οφέλη που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

i) Οφέλη

- Αξία της παραγωγής προς τον καταναλωτή (θερμότητα και ηλεκτρική ενέργεια)
- Εξωτερικά οφέλη, όπως περιβαλλοντικά οφέλη, οφέλη σε σχέση με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, καθώς και οφέλη υγείας και ασφάλειας, κατά το δυνατόν
- Επίδραση στην αγορά εργασίας, ενεργειακή ασφάλεια και ανταγωνιστικότητα, κατά το δυνατόν,

ii) Κόστος

- Κόστος κεφαλαίου εγκαταστάσεων και εξοπλισμού
- Κόστος κεφαλαίου των συνδεδεμένων ενεργειακών δικτύων
- Μεταβλητό και πάγιο λειτουργικό κόστος
- Κόστος ενέργειας
- Κόστος για το περιβάλλον, την υγεία και την ασφάλεια, κατά το δυνατόν
- Κόστος αγοράς εργασίας, ενεργειακή ασφάλεια και ανταγωνιστικότητα, κατά το δυνατόν.».

6) Στο παράρτημα ΧΙΙ, το πρώτο εδάφιο στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) θεσπίζουν και δημοσιοποιούν τους τυποποιημένους κανόνες τους για την ανάληψη και τον επιμερισμό του κόστους των τεχνικών προσαρμογών, όπως συνδέσεις με το ηλεκτρικό δίκτυο, ενισχύσεις του δικτύου και εισαγωγή νέων δικτύων, βελτίωση της λειτουργίας του δικτύου και κανόνες σχετικά με την αμερόληπτη εφαρμογή των κωδικών δικτύου, οι οποίοι είναι απαραίτητοι προκειμένου να ενταχθούν νέοι παραγωγοί που τροφοδοτούν το διασυνδεδεμένο δίκτυο με ηλεκτρική ενέργεια που προέρχεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης.».